ตำนานพระยาเจืองผูก 11

หน้าชับเคล้าพระยาเจืองผูก 11

ใบลานหน้าที่ 1

นำยังราชสาน สุขยาโรคภาวปุจฉนำ อันถามข่าวยังภวอันมีสุขาพยาดเราคาบได้ดีดียังมิดตชำ
หล้าสามอันสวสสดีดีดี ราชทุตานำ แก่นายเมืองทังสองในกาละเมื่ออำลาคาสังนั้นแล ย่ยาวจำ
อันว่าถ้อยคำอัน

ได อันได อสาธุ อันบ่ดี สุภสมิทูธ อันสวสสดี เยนปกาเรน ด้วยประกานสันไดสันได ยถา
มีด้วยประกานสันได ราชา อันว่าพระยาเจือง รจิตวา ยังนายนักกานไห้ขยน ตัวจำ ยัง
ถ้อยคำอันนั้น

เตนปกาเรน ด้วยประกานดังนั้น เอวัตถา ด้วยประกานดังนั้น ทเสตวา สำแดง สภาวสร
ยังสภาวอันหมั้นแก่นตามราชปเวณี ยถารุจิ ตามคำมักแห่งตน สพโส ด้วยประกาน

ทังมวร ทตวา ไห้ปฏิญา ตัวสาสน์ ยังข่าวสานปฏิญานอันจักเมือด้วยรหัดอันปรากด เปเสสิ
คำไช้ไพยังนายเมืองกับทังบัณฑกานอันมัา ยถานุรุเปหิโอ โดยดังอันสมอันควร ตหา

ในกาลยามนั้น ธิตา อันว่าลูสาว เมรุรโญ แห่งพระยาเมรุราด เมรุนคเร ในเมืองเมรุ
นคอร เทเทหรฏเฐ อันมีในหว่างแคว้นเมืองวิเทหราด กลุยาณี อันผู้ดีงาม สุโสภา อันมี
รัสมีรัสีอันรุ่งเรืองงาม กายา

ใบลานหน้าที่ 2

รกาย เนื้อตนแห่งนางผู้นั้น กาญจนวณณาวิย เหมือนดังแผ่นคำแลนางนั้น วิสุตวา อันปรากด
ด้วยมีชื่ มาสานาม ชื่ว่านางแพงมาด เทวทูโธ อันเทวดาห้าไห้มาเกิด ทุลทูโธกญา เปนนาง
ผู้ได้ยากแล ราชา อันว่าพระยาเจือง สมจินูเตสิ

คัติคระนิงด้วยตี่ว่า มยา อันคูพระกสัด กตฺวา คัชำยังนางเปนเหต วฏฏติ คัควร คนฺตุ เพื่อไพด้วยริพนอันม้า ตตฺถ ในที่นั้นด้วยคำว่า กญฺคเหสฺสามิอิติ ว่าดูจักไพถีเอายังนางแล โสราชา

อันว่าพระยาเจิงตนนั้น วิจาเรตฺวา พิจจรนาดูแล้ว เสนา คัยังเสนา 4 จำพัวะ คมนจอคมน อันควรไพและบควรไพ หิ ด้วยมีแท้ เยเยชนา อันว่าคนหลำฝูงใดฝูงใด คตพฺพา อันเพิงไพ เต

ชนา อันว่าคนหลำฝูงนั้น คมนสชฺชา ไห้ตกแต่งเข้าดายังคนทังหลายอันจัไพคนหลำฝูงใด บควรไพคนหลำฝูงนั้นพระยาเจิงคับไห้ไพ ยังวตฺถุ อันว่าวัตถุอันใดอันใดอันควรเอาไพ ตำวตฺถุ อันว่าวัตถุอันนั้น คตำ

อันพระยาเจิงห้าไห้เอาไพ ราชา อันว่าพระยาเจิง วิจาเรตฺวา พิจจรนาดูแล้ว สพฺพกิจฺจำ ยังกิจจทังมวร เปเสตฺวา ไช้ไพ ราชาทุตเก ยังนายเมือง อาวาหมังคเลสห กับทังเคื่อง แตงแกวแตงคองแล โสราชา อันว่าพระยาเจิงตน

ใบลานหน้าที่ 3

นั้น ติมณฺฑเลหิกุลนิกาเยหิมังคลนิวาเสหิจถลกุชเชตฺตนิวาเสหิจปกุกนุตนิวาเสหิจริวุตฺโต อันกำลังไนเมืองทัง 3 กาวคีว่าเมืองชยงเคืองแลเมืองลานนาสีชยงเหมและเมืองพระกันห้าแวดร้อมเปนบริ

วาน นิกฺขมนฺโต อันออไพ สุนกุชตฺเต ไนรีกลูคีอันเปนมังคล ยายนฺโต คัสเดสไพ พลนิกาเยภิมหติ ด้วยริพนกำลังอันม้ามีแล จตุศตาโร ราชกุมานทัง 2 อนุสโร อันคีดเถิงยัง

คุรพระยาเจิงตนเปนพ่อ โมหมานา อันชมชื่นยินดี อนุยายนฺตา อันไพเมิงไพเติม อตฺตโน พลนิกาเยหิ ด้วยกำลังแห่งตน โชตยนฺตา อันรุ่งเรืองงาม กญฺญิกาลาวรุกุชตฺเตรุ

จิราปุปุผา เหมือรดังดอกกัณณิกาอันบานตกานรุงเรืองงามเหนือปายไมนั้นแล เอโกเสนา อันว่าเสนาโยธาหลั่าบางพรอง ปิตาวาสิตา อันนุงผ้าแลประดับด้วยอพอรอันเหลิง

ปิตาธชูชาปิตคมภา อันมีประคีไชแลหมวกวอมหัวอันเหลิง โสวณฺณาทิรุจิรรณฺชิตา อันรุงเรือง เหลิงงามด้วยสิ่งหลั่าหมายมีกำเปนต้น รุกฺขคูเครือ เหมือรดังดอกกัณณิกาอันบานตะกานงานเหนือปายไม้ ยายนฺตา อันไพกับด้วยพระยาเจิงเจ้า

ใบลานหน้าที่ 4

กา เอเกโย ธา อันว่าโยธาหลั่าบางพรอง โลหิตอุณหิสฺสา อันมีวอมแลหมวกหัวอันแดง สนฺนทฺธา อันขัดยังเขราะขายลายคำทุกน โลหิตวฺถา อันนุงผ้าแลประดับด้วยเครื่องอาพอรอันแดง โลหิตรำสา อันมีรัสมีอันแดง โลหิตทสฺสนา

อันเลงหันเปนอันแดงงามชะพาดด้วยทุงกระดาดและทุงไชหลั่า โสภนฺตา อันรุงเรืองงาม กีสุกาวนำ เหมือรดังป่าดอกาวอันบานเรืองเรือ อนุยายนฺติ คำไพด้วยไพตาม ยายนฺตำ ยังพระยาเจิงอันสระเดส

ไพนั้นแล เอเกโยธา อันว่าโยธาหลั่าบางพรอง นิลานิลวฺถาธาร อันนุงผ้าและประดับด้วยเครืองอพอรอันมีวัณณอันขยว นิลาจอุณหิสฺโสธชูชา อันมีประคีไชและหมวกวอมอันขยว รณฺเชนฺติ

คำรุงเรืองงาม อณฺชนวน เหมือรดังป่าดอกเองชันขยวนั้นแล เอโกโยธา อันว่าโยธาหลั่าบางพรอง เสตวฺถาธารา อันนุงผ้าและประดับด้วยเครืองอาพอรอันมีวัณณอันขาว อุณหิสฺสเสตกา

ธชูชา อันมีประคีไชแลหมวกวอมจอมหัวอันขาวโสรมสีภาชะอาด อาฬาสมณฺฑลำเสตา อันขาว ทั่วมนทนอากาดกางหาว เสตวนำวรุจิรา อันรุงเรืองงามเหมือรดังป่าดอกไม้อันขาวนั้นแล สกฺกนตนครุ อันว่าเมืองปรมกัน อตฺถิ คำมี เย

ใบลานหน้าที่ 5

นปเทเสน ไนประเทดที่ได เตโยธา รีเสนาโยธาหล้าฝูงนั้นอันมีพระยาเจิงเปนเค้า คนฺตฺวา ไพ ทีฆมทฺธานำ สัยงหนทางอันยืดยาวลราวไก อุบาคนฺสุ คำเช้าไพ ตำปเทสำ สู่ประเท่ที่นั้น อจฺจเย ไนกาลเมื่อสัยง อโหรตฺ

ตานำ แห่งวันแลตืนหล้ามีแล โสราชา อันว่าพระยาเจิงตนนั้น สกฺกเสนายปริวุตฺโต อันหมู่เสนาแห่งตนห้าแวดล้อมเปนบริวาน นิวาเสตฺวา อยู่ไนเมืองประกันที่นั้น อ

ติวิเลน ด้วยอันหันนางยิง บุญนิยโม อันบุรหัายยิม คตฺวา ไพแต่เมืองประกันที่นั้น ทีฆ มทฺธานำ สัยงหนทางอันยืดยาวตาวไกด้วยวันแลคืนอันม้า เมรุนคุครำ อันว่าเมืองเมรุน

คอร อตฺถิ ก็มี เยนฐาเนน ไนสัฐานที่ไดแลพระยาเจิงตนนั้น สมฺปตฺโต อันไพรอด ไพเถิง เตนฐา เนน ไนสัฐานที่นั้น นิวาเสติ คำตั้ง ชนฺธวรำ ยังทับราวตาวจอด ไนเมืองที่

นั้น โส อันว่าพระยาเจิงตนนั้น เปเสสิ คำไช้ไพ สาสนำ ยังหนังสือว่า ภูมิหำ ดังนี้เปนเค้า อหำ อันว่าเรา ภูมิ อันเปนเจ้าแผ่นดินไนเมืองเงินยาง ปสโต อันมีใจ อันช้องคาอยู่ไนนาง อาคโต อันมาสัยงหนทางอันยืดยาวตาวไก อาตฺถา

ใบลานหน้าที่ 6

ย เพื่อไค่ได้ยังนาง มโนรฏโฐ อันว่าคำมักคำปราถนา สมิชฺชิโต คำช่อไห้แล้วบริมวร เทิอะ ราชา อันว่าพระยา เมรุเวเทหปุตโต อันเปนลูพระยาฝารวร กิร ดังได้ยินมานี้ โส อันว่าพระยาฝารวรตนนั้น รญฺญาสทฺธึคหิตปฏิญฺญาโต อันมีสัจจ

ปฏิญานหั้าได้ถือเอากับด้วยพระยาเจิง ตถิยราชาภิเสกกาเล ไนกาลเมื่อราชาภิเสกหด สงถ้วนสามไนเมืองพระกันที่พู้ร โสจ อันพระยาเมรุตนนั้นคิด ญตฺวา

แชวดกดหมายรู้แล้วเหดดังนั้น ทสฺสยนโต สำแดง เกยปโกปำ ยังคังคยดเปนอันม้า เป

/ฆสสมา

เสสิ

คไช้ไพ ปฏิสาสนำ ยังหนังสือตอบว่าราชา อันว่าพระจาเจิงตนนั้น มหายโส อันมียศ สักอันมำ ตาว ด้วยแท้ ปน ด้วยมีแท้ โส อันว่าพระยาเจิงเจ้าตนนั้น อกตฺวา บ่กทำ อาวาหกิจฺจ ยังกิจจอันแต่งแก้ว

แต่งดองตามราชบเวณีแห่งท้าวพระยาไหย่ในเมืองอันไหย่ ยกญจิสารานุสารี อันว่าคีดเถิง ตามคองราชบเวณีอันสเหลกสหน่อย นตฺถิ คับมี โส อันว่าพระยาเจิงตนนั้น บเสยฺโห อันมาข่มเหงเอาด้วยพลกานดังฤานี้ชา มยำ อันว่าตูทล้า ทาสาทาสี

ใบลานหน้าที่ 7

อันเปนช้ายิงช้าชายแห่งพระยา นตฺถิ คับมี ปน ประกาน ๑ อยำ อันว่านางผู้นี้ กญฺญา อันตู้ดีผู้งาม ปฏิรูปา อันสมควร เทวทุนฺทเภริวหยำเวเหหสฺสยสฺสสิโน แก่พระยาวิเหหราคอันมีชื่อว่าฟ้ารวรแลนางนั้น วิยสุสนฺนา อันตูทล้าห้าปถงำ

ไว้เปนอันยิ่ง โส อันว่าพระยาเจิงตนนั้น อิสฺสโรภูมฺมิ อันเปนเจ้าแผ่นดินแลเปนไหย่ อิมสฺส แก่ประเทคอันนี้ มจฺฉิมส อันสุดอันซ้อย อินชโลเก ในโลกอันนี้ เทวทุนฺทภิ อันว่าพระยาฟ้า

รวร อิสฺสโร อันเปนไหย่ อิสฺสเทสสฺส แก่ประเทคอันนี้ ปุพฺเพ ในกาลเมื่อก่อนแล โสราชา อันว่าพระยาเจิงตนนั้น วิยปโกโป อันคยคยิ่งว่า มยิ ในเมื่อคูพระกสัตอัน มีกำลังอันม้า อา

คตมฺหิ อันมีเพื่อไค่ได้ยังนาง โสเมรุราชา อันว่าพระยาเมรุตนนั้น อหทฺเธ แลบ้ไห้ ปุริโสยุทฺธกุสโล อันเปนชายผู้สลาดในอันรบแล้ว สุการิตฺถ คำจุ่งให้กทำยังอันรบลยาเหิอะ เมรุราชา

อันว่าพระยาเมรุราด สุตฺวา ได้ยินข่าวสานอันเดิดร้อร ทุวิมโน อันมีใจอันบ่ดี เปเสสิ คไช้ไพ สาสนยาจนำ ยังหนังสือไพช้อราดชนาเอายังพระยาฟ้ารวรตนนั้นเปนพ้อ ตทา ในกาลยาบนั้น เทวเภรินฺทเทวเทโห อันว่าพระยาวิ

ใบลานหน้าที่ 8

เทหราดชื่อว่าฟ้ารวร พุทโธ อันกล่าวว่า มยิ ในเมื่อคูพระกสัตยังชงชันทสันตานแลมี เอโกจิโร อันว่าพระยาเจิงตนคยว โหตุ คำจุ่งว่ามี ทสลกฺขจิรราชปิ แม่นอันว่าพระยาเจิงล้านตนดี นสกฺกา คำบ่มีอาดเพื่อกทำยังกำอันใดอันนึ่งอันสเหลกส

หน่อยแก่คูได้แล อโญ อันว่าท้าวพระยาตนอื่นลืนกว่าคูนี้แลจักเปนที่จั่งที่เพิ่งแก่สู นตฺถิ คำบ่มี โลกสฺมึ ในโลกนี้แล ตทา ในกาลยามนั้น เภรินฺทเทวราชา อันว่าพระยาฟ้ารวร ตฺวา ไพ เทวเท

หรฐโต จากเมืองวิเทหราด เวเทหาลำเฐหิจ ด้วยกำลังชาวเมืองวิเทหราดหล้าดี มหติยาอกฺโขตาหิอันม้าอันหลายกดหมายว่าได้อากโขเภนึ่ง ยถาสญฺเชยฺยมหร

รโญพลนิกาโยปุราตกาเล เหมิอรดังกำลังพระยาสรีสงไชเมื่อก่อรอันไพเอาพระยาเวสสันดอรนั้นแล เสยฺยถาปิเทวานมินฺทสฺส เหมิอรดังกำลังแห่งพระยาอินในกาละเมื่อไพสู่สง

ตามรบเสิกกับอีสุรนั้นแล เมรุราชุบณฺพเก เพื่อค้ำชูพระยาเมรุรตนเปนสู้หั้นแล อุภินฺนำพลนิกายานำ ในเมื่อกำลังแห่งพระยาทังสองอันจักรบกันแล มีโกจิ อันว่าบุคคลผู้ใดผู้นึ่ง มตฺโต อันตายไพ นตฺถิ คำบ่มี อญฺตรโท เว้นไว้ พาธเกนจ

ใบลานหน้าที่ 9

แต่อันเปนพระยาต สุราสุรสำคาโมยถา เหมิอรดังสงครามแห่งพระยาอินแลอีสุรนั้นแล เอโสยุทโธ อันว่ารบเลวอันนั้น กินตินาม มีชื่อดังฤานั้นชา เอโส อันว่ารบเลวอันนั้น ยฏฺยุชฌคติอิติ ชื่อว่าเปนเหมิอรดังฤาไม้ล้าวรบกัน

นั้นแล ปทุเสจ ในเมื่อกทำราด อุปกฏเฐ อันมาจุมาจนแลมี อุโภราชา อันว่าพระยาทังสอง สำหริตฺวา สังสอมมา สเกพเล ยังกำลังแห่งตน สมาคาย ถีเอา สลฺลกนฺโต อันเข้าไพ สเกชนฺท

เทก สู่ยงแห่งตน โสราชา อันว่าพระยาเจ้งตนนั้น สุรมติมา อันก้าหานแลมีปญา นี้ชา เรนฺโต อันเลงอ้อ สุรวาจ์ ยังถ้อยคำอันก้าหาน หสฺสยนฺโต อันสำแดงยังพยนผู้ชายว่า ขนฺติโยโปโส อันว่าผู้ชายอันเปนกสัดหันมาปานดังคูนี้ ปฏิเสนฺโต อันปราถนาก็อสมิทฺโธ ดังฤาแลบ่สมริทธินี้ชา อห์ อันว่าคูพระกสัด อลโต อันมาเพื่อประโหยดด้วยนางผู้ใด

อปฺโธ บ่ได้ยังนางผู้นั้น นคมิสฺสา คบ่จักตืนแล อปุนาคนกิจฺจ์ อันว่ากิจจอันบ่ตืนมาเมื่อพายธุรว่า กฺ เปนอันปรากด ชนฺทเก ไนขันแล สพฺเพมนุสฺสาปชา อันว่าหมู่คนหล้ามวร ทุกตา อันเถิงทุ ชลเนตตา อันมีน้ำตาอันไหลออก กปฺเปภินาง

ใบลานหน้าที่ 10

อันมีคำมักหากตกเสยแล้ว วิมนามกฺุฏา อันมีใจบ่ดีมีหน้าอันหมอม วิลปฺปนฺติ คำคั่งไค้ไพไหล ทุกฺขลา บ่ชื่นอันร่ำไรหาทุ่ว่า มย์ อันว่าเราหล้าชาตาอันเกิดมาไนชาดอันนี้ บุญ ว่าอันมีบุรอันบุญว่าเหมือรดังย์มีบุร อโหวต ด้วยแท้ อมฺหา

ก็มีแล มย์ อันว่าเราหล้า ปสฺเส คำหัน สมฺหารฺ ยังสมพาน ปวรฺ อันประเสิดราชานฺ แห่งพระยาเจ้าทังสองอันมีบุรสมพานแล ปน ด้วยมีแท้ ราชา อันว่าพระยาเจ้าแห่งเรา อสนฺตุฏฺโฐ อันบ่ยินดีไนบ้าน

เมืองแห่งตน อสนฺถิโต อันบ่ตั้งอยู่ด้วยอันเสวียราษบ้านเมืองเปนสุ้สบาย จุราฺโถ อันพัดพราจ้าบ้านเมืองที่ไก มย์ อันว่าเราหล้า ทุคตาปชา อันเปนข้าไพร่ทุย้าอันว่าคน หล้าบางพร่อง สปุตฺตทารา

อันเปนกับด้วย(ลู้)แลเมย เกจิ อันว่าคนหล้าบางพร่อง สมิทฺธากุลา อันเปนกระกุรอันรังมีเปนดี เกจิ อันว่าคนหล้าบางพร่อง อุสุกาทุกฺขา อันชงขวายล้ยงลู้เมยเปนอันย้า เกจิ อันว่าคนหล้าบางพร่อง อสมิทฺธาชรวา

สา อันส้างฆาวาดยาวเรินบแล้วบรมวร ชนา อันว่าตนทล้าอันมัา กปฺปณฺณาจ อันกระหมอด ไรขินไจ พหู เปนอันมัา ราชกิจฺจมฺหิ ไนเมือราดชกิจจ อุปปกฏฺเฐ อันมาจุมาจนแล ตนทล้าฝูงนั้น วิปนฺติ คำจ่มรำไรไพมาว่า ปุตฺตทารา อันว่าลู้แลเมยแห่ง

ใบลานหน้าที่ 11

เราทลัา วิปฺปวาสา อันเราหัาพัดพรัาจัามาไก กินฺติวสา อันอยู่กินดังฤานี้ชา อสมิทฺธิเคโห อันว่ายาวเรินแห่งเราอันยังค่อยสมริทธิ กถนฺโข อันชฤา เยชนา อันว่าตนทล้าฝูงได ปรสฺสคนฺตุกามา อันมักเพือเข้าไพสู่ข้าเสิกดังอั้น เตชนา อันว่าตนทล้า

ฝูงนั้น ปวิฏฺเฐนฺตา อันเข้าไพสู่ข้าเสิก เยชนา อันว่าตนทล้าฝูงได อปวิฏฺฐนฺตา อันบ่มักเข้าไพสู่ข้าเสิก เตชนา อันว่าตนทล้าฝูงนั้น ปลายนฺติ คำพ่ายหนีไพสู่บ้านเมืองแห่งตนมีแล ปโร อันพระยาหลวง

ฟ้าร่วร มหพฺพโล อันมีกำลังอันมัาหลาย อาสิ คำมีแล โสราชา อันว่าพระยาเจิง

ตนนั้น สมจินฺเตสิ คำติคระนิงด้วยดีว่า อิทํฐานํ อันว่าทีอันนี้ อปเทสํ อันบ่ไชประเทดแห่งตน ปุตฺตา อันว่าลู้

ทล้าแห่งคู มยา อันคู สเจอยฺโยชิตา ผีแลส่งหนีตืนดังอั้น จิตฺตสฺสสมามม อันว่าตั้งอยู่ด้วยดีแห่งจิดเราพระองคำดี อเภชฺชปริสา อันว่าโยธาหานฝูงหมั้รแก่นคำดี นตฺถิ คำบ่มีรางว่าจัมี

แก่คูแลเจ้าตริคระนิงดังนี้แล้ว โสราชา อันว่าพระยาเจิงเจ้าตนนั้น สมุตฺตากา กับทังลูกชายทังสี่ สมาพาย ถือเอา พลนิกายํ ยังกำลังแห่งตน โอสกฺกนฺตา อันถอยตืน บเรหิ อนุพนฺทนฺตา อันข้าเสิกหัาไลไตตาม

ใบลานหน้าที่ 12

ตราบต่อเท้ารอดฝั่งแม่น้ำคุงคาก้ำพุ้ร ราชา อันว่าพระยาเจิงกับทังลู้ เสลเกตุอติกฺกม ข้ามยังแม่น้ำคุงคาด้วยขัวหิน ปตฺวา ไพรอดจอดเถิง โอริมติรสฺมีเชยฺยเขตฺเต ไนท่งนา

ชยงไชอันเปนฟ้าน้ำคุงคากำเพร้ ปกฺกนฺตวิสเย อันเปน

เขตของกงเมืองพระกันแลพระยาเจิงนั้น ปเรหิอนุสนฺธนฺตา อันข้าเสิกหาไลไตตามไพดังนั้น ตหา ในกาละยามนั้น ราชา อันพระยาเจิงตนประเสิด อยุโยชนฺโต อันจักส่งไพยังสู้ชายทังสี่สู่

บ้านเมืองแห่งตนแห่งตน กิรอโพวิ ดังได้ยินว่าคำถ้าวพระ โอวาทำ ยังคำโอวาทสั่งสอรแก่ลูชยทังสี่ฝูงนั้นว่า ตาตปิยปุตฺตกา ดังนี้เปนเค้าเจ้าสั่งสอรลูว่าดูราเจ้าลูรักพ่อนามม

หน่อกระสัดตาทังสี่พระอง มยำ อันว่าเราหล้าพ่อลู สมฺภาริตฺวา ได้สร้างโพธิสมพานด้วยกันหลายชาด สหปิตฺตาปุตฺโต จิ่งได้เกิดมาเปนพ่อเปนลูกันในชาดอันนี้คำพ้อแล อนุภวนฺตา อันเสวิย มนุสฺสสุ

ขำ ยังสุในเมืองตน พิพฺพสุขวิย เหมือรดังสุในเมืองฟ้าคำพ่อแล ตุมเห อันว่าเจ้าหล้า สุขุชิตา อันตั้งอยู่ในสุ อนุหสฺสา อันบำเคียหันยังทุ บสฺสนฺตาว อันหันยังทุสิ่งคยว อิหานิ ในกาลบัดนี้ เอกหา ในกาลลางคร้าวแล ตาตเหม

ใบลานหน้าที่ 13

รุจิรกุมาล ดูราเจ้ากุมานคำรุงลูรักพ่อ มมหายาหปิยปุตฺตกา ดูราลูรักพ่อ "พ่อ" นามมะหน่อกระสัดตา ตวำ อันว่าเจ้า อหาย ถึเอายังกำลังแห่งตน คนฺตฺวา เมือสู่เมืองแห่งเจ้า ปสาสตุ คำจุงเมือสั่งสอรชาวเมืองเงินยางทังมวร

แทนพ่อกับทังมาดาแม่เจ้าย่าไห้โสกเส้าคระนิงหาคำตายห้าเปนธัมมดาในโลกคำพ้อแลตาตสพฺพกินิฏฺฐรชฏฺฐ ดูราเจ้าคำไชลูรักพ่อผู้เปนน้องกวาทังมวร ตวำ อันว่าเจ้า

กิดี สมาหาย ถึเอายังกำลังแห่งตน ปุนคนฺตฺวา คืนเมือสู่เมืองชยงรุง ปสาสตุ คำจุงสั่งสอรยังชาวเมืองชยงรุงตามราชบเวนีอย่างบีบบยรเหดชาวเมืองแลไพร่นอยช้อยข้าช้าง

ข้าหมูงัวตวายไห้เขาอยู่สุสำบายด้วย เด้ด สมพานแห่งเจ้าคำพ้อเทิอะ ตาตกาญจนกุมาร ดูราเจ้าสุวันนกุมารลูรักพ้อ ตวํจ อันว่าเจ้าคำดี สมาทาย ถือเอายังกลำลังแห่งตน

ปสาสตุ คำจุ่งเมิอสั่งสอรยังชาวเมืองชยงทองลานช้างเจ้าอยู่ส้างเสวิยราดเปนพระยาอย่าไห้ผิดปูราณธำเมื่อก่อรคำพ้อเทิอะ ปภฺกนฺตราชวํสเชฏฺฐสารณิยกุมาร ดูราเจ้ตำเพงลูรักพ้อเปนหน่อ เชิองเมือ พระกันเปนลูเคล้าแห่งนาง

ใบลานหน้าที่ 14

เทวีอู่แก้ว ภวํ อันว่าเจ้า ปสํสตุคำจุ่งสั่งสอรยังชาวเมืองพระกันที่นี้ ภวํ อันว่าเจ้ากับพระราชมาดาอู่แก้ว กาเรสิ คำจุ่งเสวิยราดเปนท้าวอาดไนเมืองพระกันตามบุรานนธำแต่ก่อรยาไห้เปนสิงตาพระยาหลวงท้าวกวานั้นเทิอะ หาหาตาตา

ปิยปุตฺตถา ดูราเจ้าทล้าอันเปนลูรักพ้อ ยํจปิตฺตุโนวาทํ อันว่าคำสอรแห่งเราพ้ออันไดคำดียํจราชจาริตํ อันว่าราชจ่าหลีดอันไดคำดี ตุมฺเหหิ อันเจ้าทล้า จริตพูพํ คำเพิงพำเพงยาไห้ขาดคำพ้อเทิอะ ฆรณีวตฺตํ อันว่าคองวัดแห่งนางเรินหลวงพวงผาสาด ราชเทวิยา อันว่าราชเทวีผู้เปนแก่ จริตพฺพํ คำเพิงพำเพง กุมารสิปฺปํ อันว่าสาดตสิน แห่งกุมมาร แลกุมารี ราชกุมาร

กุมฺมาริยา อันกุมานกุมรี สิขิตพฺพํ คำเพิงพำเพง เสนทิปติวตฺตํ อันว่าคองวัดแห่งเสนา เสนายวติตพฺพํ อันเสนาหัาเพิงกับเติม (ทำตาม) ปโรหิตฺตวตฺตํ อันว่าคองวัดแห่งอันจาน (อาจารย์)

เมือง ราชคุรุนา อันอจานเมืองผู้เปนครูสั่งสอรพระยา จริตพฺพํ คำเพิงพำเพง เสวตกวตฺตํ อันว่าคองวัดแห่งราชเสวก เสวเกน อันบุคลผู้เปนราชเสวก วติตพฺพํ คำเพิงพำเพงเตม ตญฺจโขวตฺตํ อันว่าคองวัดอันนั้น ยส

ใบลานหน้าที่ 15

ธมฺมตา ห้าเปนธัมมดา "ธรรมดา" แห่งผู้มียศ ยตฺตกํ อันมีประหมานเท่าได ยส ทาราชา อันว่าพระยาตนไห้ยศสักแก่ทาน กเร คำเพิงกทำยังกองวัดอันมีประหมานเท่านั้น อนุรูปํ อันสมอันควร ปุนจปรํ ประกานไหม่นึ่ง ราชา อันว่าพระยา

คำเพิงฟังเอา นิทานสาธกํ ยังตำนานนิทานอันเปนสากสี่เมือก่อร โปราณราชการิตำ อันท้าวพระยาเมือก่อรหักทำ ยยังกิจฺจ อันว่ากิจจอันไดอันได สุกฺขเขมํ อันสุกขเสิม สพฺพชนปิยํ

อันเปนที่รักแก่คนหลำ โหติ ก็มี ราชา อันว่าพระยา กาเร คำเพิงกทำ ตกิจฺจ ยังกิจจ อันนั้น ราชจริกฺ อันเปนจริแห่งท้าวพระยาเมือก่อร เทวิจ อันว่าราชเทวีดี ปุเร คำเพิงพำเพง นิทานำการิ

ตำ ยังนิทานอันเปนจารีดแห่งราชเทวีเมือก่อร ยยังกมฺมำ อันว่าอันไดอันได เขมำสุขปิยำ อันเปนสุกขเสิมแลเปนที่รักเทวี อันว่าราชเทวี กาเร คำเพิงพำเพง ตำกมฺมำ ยังกำอันนั้น ติฏฺฐา

นุคตี ไห้ท่านดูเยิงดูแตวรเมือพายหน้า เสนาวิปติมาทโย อันว่าบุคคลหลำอันมีเสนาอามาด เปนต้น ปุเร คำเพิงพำเพง กิจฺจกำ ยังกิจจอันนั้นอันคนหลำเมือก่อรห้ากทำ ยกมฺมำ อัน ว่ากำอันได อิสฺสเรหิปสฏฺฐำ อันบุคคลผู้งเปนไหย่

ใบลานหน้าที่ 16

ห้ายกยอ ชเนหิปสำสิตำ อันคนหล้าห้ายกยอ ธรรมาเนไนกาลเมือเราพ้อยังชงชันทสันตาน ภวนฺตา อันว่าเจ้าหลำ กเร คำเพิงกทำ ตกมฺมำ ยังกำอันนั้น เทวโมทนึง อันเทวดา หากชมชื่นยินดี ทิฏฺฐานุคตี อันคนและเทวดาห้าดูเยื่อดูเติมเพือ

พายหน้าแล ภวนฺตา อันว่าเจ้าหลำ ปิยายี่ อันรักแพง ทายาทำ ยังโคตวงพงสำแห่งตน อทายาโพ อันว่าคนผู้บ่เปนเชื้อชาดแห่งตน ทีฆทสฺสิว อันลำเล่งหันยังเหตอันยืดยาวคดี ทีฆฺโถ

อันให้เปนประโยดอันยืดยาว ยถาคุณ เติมคุรอันให้แก่เขา ทุกริชโน อันว่าคนผู้กทำกำ
อันร้าย อพิโฆ อันบ่เลงหันยังเหดอันยืดยาวตาวไก มุทุราชายริภุตุโต อันบำรโภกยังราด
ชทานตามอัน

อ่อรหวาน โสปุคุคโล อันว่าบุคคลผู้นั้น กญฺหโล อันให้เปนสะรหนาม ภยานโก อัน
บังเกิดยังโภย ปสฺสา เมือพายเลุรแล ราชา อันว่าท้าวพระยา ภิตตุโถ อันมีสภาวอัน
ควรอย้านกัว ทุ

เร ยังเหดอันไก อสมฺภิโต อันบ่เพิงกัวเกง สนฺติเก ไนเหดอันไก วิสานิโรปเยนจ
เหมือรดังปูะยังพิดง้วน พิชฺชานี อันว่าพิดชะหล้า โรปิตฺตา อันคนห้าปูก อฏฺ ฐาย
เพือให้เปนประโยดพายหน้านั้นแล ตุมฺเห อันว่าเจ้า

ใบลานหน้าที่ 17

หล้า ปิตุปิยา อันรักยังเราพอ กเร คำเพิงกทำยังคำโอวาดสั่งสอรแห่งเราพอ มนสิ
ไว้ไนใจให้หมั่ร ตุมฺเห อันว่าเจ้าหล้า 4 พี่น้องอันเปนลูรักแห่งเราพ่อ ปุฬา อันมีบุรยะ
สมพานแลสัตติยา สนฺตุตุโถ อันสันโดดไนอันเปนประโยด

แห่งตน โหถ คำจุ่งอยู่เทอะ ตุมฺเห อันว่าเจ้าหล้า มากเร อย่าได้ทำยังอันผิดถยง
กัน ภวนฺตาอันว่าเจ้าหล้าวิยายกา อันรักแพงกัน สมคฺคา อันพร้อมพยงกัน อตฺถกามมกา
อันให้เปนประ

โหยดแก่กัน ยาวตาปุตฺตนตฺตาโร ตราบต่อเท้ารอดลูแลหลานเหมือรดังพ่อยังธรงชันหสันตา
(สันดาน) นี้เทอะ ภวนฺตา อันว่าเจ้าหล้า มยฺหวินาฆราวาสา อันเปนกำพร้าจัดพ่อ
อยู่ส้างขาวาดอยาวเรือรพายหลัง

ภทฺธ อันว่าคำวุทธิสวสดีมีสุ อตฺถุ คำจุ่งมี โว แก่เจ้าทังหลายเทอะ อหำ อันว่าเราพอ
สคฺคปิยาวิย เหมือรดังจักรักเมืองฟ้ากว่าเมืองคนจักเอาตนไพเกิดไนพายหน้าปลูกำพร้าไว้
พายหลังคำพ่อแล โส

ราชา อันว่าพระยาเจ้องตนนั้นคันว่าหื้อวาดส่งสอรยังสูทัง 4 แล้วดังอั้น อุยโยเชตวา ส่งไพยังเจ้ากุมมานทังสี่พระอง เตกุมารา อันว่าเจ้ากุมมานทล้าฝูงนั้น โสกาว อันโสก สิ่งคยวมีน้ำตาไหลนองเหตเหตพัดพร้าจากพ่อแห่งตน โร

ใบลานหน้าที่ 18

ทิตฺวา ร้องไห้ วนฺทิตฺวาไหว้ยังตีนพ่อด้วยหัวแล้วแลคำนีไพมีแล โสราชา อันว่าพระยาเจ้าตนนั้น สุราชาติโย อันมีชาดอันก้าหาน สมาทาย ถือเอา จตฺตาโรสหสฺเสชเน ยังคนทล้า 4 พันอันเปนคนเชื่ออดเชื่อใจแห่ง

ตน ทฬฺหพเลอเภชโปริเส อันเปนกำลังหมั่นแก่นและเปนชายผู้บ่แตกบ่พ่าย นิกฺขมิ คำอ้อไพ อุภินฺนำ ไนเมือเจ้ากสัด ทังสองอันรบเลวกัน มหาวารำ ส้ยงวานอันม้า

แลมีดังอั้น โสราชา อันว่าพระยาเจ้องตนนั้น สุโร อันก้าหานอันหาผู้จ้เสมือบ่ได้ สปริโส กับทังหบริวานอันได้ 2 พัน ปเรหิพลพฺยุเหหิสมารุนฺทิ อันกำลังทล้าแห่ง

พระยาฟ้ารวรหัาครอบงำเอา โส อันว่าพระยาเจ้องตนนั้นแม้นมีกำลังหมื่นนึ่งคีดีแสนนึ่งคำ ดีอันว่าริพนพระยาฟ้ารวรหัาครอบงำเอา อเสสโต บ่เสัดชะหลอ รชฺโช อันว่าผงฐุ

ลี อจฺฉาเทติ ก็ฟุ้งขึ้นเมือบน นภำ สู่อากาศ มุโลเภรโววา อันว่าสยงอันดังตุมตุมอับจวร หย้านกัวอันม้า อโหสิ คำเกิดมี บกฺกนฺตหายาโหสาราชิยกุมาโร อันว่าเจ้าคำเพิงราชกุม มานอันเปนเชื้อเมืองพระกัน รกฺขตุเค

ใบลานหน้าที่ 19

รุยหนฺโต อันขึ้นสู่ปายไม้ผ่อเลงดูยังพ่อแห่งตน ปสฺสนฺโต อันหัน สำคามสีสำ ยังหัวสมตาม ปสฺสิตฺวา หันแล้ว การณำ ยังเหตอันตายแห่งพ่อตนว่า อโห โอยน่อ มหารานิ อันว่าสิบหายม้า อตฺถิ คำมีแก่พ่อคู อิทานิ ไนกาลบัดนี้

วต ด้วยแท้แล โส อันว่าพ่อคูผู้นั้น เทโววิสมคลิโต เหมือรดังเทวบุคอันจุดติจ้าสวัชั้นฟ้าประกาน ๆ เหมือรดังเข้าชะเหมือรอันลมพัดท่าวไพมานั้นแล โส อันว่าพ่อคูผู้นั้น ปริรุนฺทิโต อันข้าเสิกหากตอบ

งำเอา เมฆนฺตโรวจนฺทิมา เหมือรดังพระจันอันฝ่าเมกห้ามาตอบงำบ่ให้ปรากตนั้นแล เว เทโห อันว่าพระยาวิเหหราดคีพระยาฟ้ารวร ชมฺมิโก ตนประกอบชอบ ชำ ปาเวเทสิ คำยัง

ตนไหบ้อเล้า ราชาอาณ์ ยังอาณาจักหลักตำว่า ราชกิจฺจ์ อันว่าราชกิจจ นิฐิตำ คำ เถิงเซิ่งอันแล้วแล

ตุ่มห อันว่าเจ้าทลำ มาคจฺฉิสฺสตฺถ คำยาได้เปนไพ อิโต แต่ที่นี้เทอะ อยโถจิ

รราชา อันว่าพระยาเจิองตนนี้ อติโลภวสำคโต อันเข้าลูอำนาดแห่งโลบภะตัณหา อวมญฺมา โน อันดูหมิ่รดูแคลว อมฺเห ยังเร้าทลำ อติกนฺโต อันเข้ามร่วงยังชอบแดนบ้านเมิงแห่งเรา ปฏิยุชนฺโต อันรับแล้ว อมฺเห

ใบลานหน้าที่ 20

หิ กับด้วยเร้า กญฺญ ย เหดอยากได้ยังนาง ปราชิโต อันเราห้าแพ้ ปุนาคมโล ตืน มาเมือลุร อนุปฺปตฺโต อันเถิง โลกธมฺมำ ยังโลกกะชำคำตายแล อเญรนา อันว่าตนทลำฝูงอื่น อจิรฺทุชา อันบ่ผิด โหนฺติ คำมี อหำ อันว่าเรา

พระกระสัต ปราโช อันชอบชำ ปราวาโช อันกล่าวชอบชำ รจิโร อันว่าพระยาเจิอง อปราโช อันบ่ชอบชำอันเข้าลูอำนาดแห่งตัณหา ตมฺเห อันว่าท่านทลำ เอตฺถ คำจุ่งเข้ามา อิมสฺมึ ไน

บ้านเมืองที่นี้เทอะ โชปน ด้วยมีแท้ ตสฺมึสมเย ไนกาลยามนั้น จตฺตาโรภาติกาปุตฺตา อันว่าลูชายทังสี่อันเปนพี่อ้ายน้องชายกันอันมีเจ้าคำเพิงเชื้อเมิงพระกันเปนเคล้ำ สพฺเพชนา

อันว่าคนหลายมวล

อันมีเสนาอามาดเปนเคล้า เอกสนฺตา อันเปนสันทะอันนึ่งอันคยวกัน สมาคตา อันมายัดชุมชะลุมกัน สุตฺวา ได้ยิน ธมฺมิกวจ ยังถ้อยคำแห่งพระยาฟ้ารวรตนประกอบชอบธำไนเมิงมิถิลาน

คอร อิติ ด้วยประกานดังนี้ อสมฺภิตา อันบ่กั๋วเกง นิรภยา อันหาโภยบ่ได้ กริตฺวาน คำกะทำแล้ว มตมหยังอันคับงันหแก้วหประนม กิลิตฺวา หลี สาธุกิล ชื่อันหลีรเลิกชั่ว (ซาก)ส่งชถานปูชาหี้ทานคำทำบุรด้วยดีตามราช

ใบลานหน้าที่ 21

ชบเวฌีแห่งท้าวพระยาทลำเมือก่อรก็มีแล กริตวาเสาชำกทำ -อฏฺฐิมห ยังอันคับงันกระดูกพระยาเจิองเจ้าแลตนหลำฝูงนั้นมีลูชายทังสี่เปนเค้า อาเนตฺวา นำไพ ราชฏปุรำ สู่เมิงเชิงยางสีชยงไหม่ด้วยเตี่งปูชาแลเตี่ง

แห่ของแหนอันมำ กตฺวา คำกทำ เจติยฏปำ ยังสฏปเจดีกวมดู มหาชเน ยังคนหล้า อุปปฏฐาเปสุ คหี้อุบปถัารักสาหั้นแล ราชกุมฺมาโร อันว่าเจ้าราชกุมมานทังสี่ กรีสุ คำกทำ

ปุญนิ ยังบุรหลำ ทานสีลาทินิ อันมีสินแลทานเปนต้น อญานิ ยังบุรหลำฝูงอื่นคำดี อนปฺปกานิ บ่อาดจันับได้แล้วแลอุทิสสะหยาดน้ำไพคำชูพระยาเจ้าตนพ่อชุวันชุวันคำมีแล หิด้วยมีแท้ ยำนิ

ทานวจนำ อันว่ากล่าวยังนิทานอันไดว่า อยโสกุลจิโร ดังนี้เปนเค้า อยำกุลจิโร อันว่าพระยาเจิองตน นิคิโต อันไดตั้งอยู่ รชฺเช ไนอันเปนพระยาเสวิยราดบ้านเมิอง ปณฺจวิสวสฺสำ ไนปีอัน

ได้ซาวห้า อสีติวสฺสายุโก อันมีอายุได้แปดสิบปี อนุจฺโต คำตาย ปยำครฏเฐ ไนเมิอง เงินยาง มโตอันตาย บกฺกนฺติวิสเย ไนเมิองพระกัน อตฺถินี อันว่ากระดูแห่งพระยา อานิโต อันสูห้านำมา ปฏิฏฐิโต อันบัดจุไว้ บยำเคจ

ใบลานหน้าที่ 22

ในเมืองเงินยางคำมีแล ตำนิทานวจนำ อันว่าก่าวจายังนิทานอันนั้น สุนยญูนา อันนักปราดเจ้า ตนมักฟัง ญาตพุพำ คำเพิงรู้ วุตฺตนเยน โดยดังไนอันได้ก่าวแล้วแต่พายหลัง เอวำ ดังนี้ เทอะ โขเปน ประกานนึ่งยำนิทานวาจำ อันว่าก่าวจายัง

นิทานอันได้ว่า เวเทโห ดังนี้เปนเคล้า เวเท โห อันว่าพระยาวิเทหราด มิถิลาคุคโห อันมีประสาดราดชะโรงหลวงกว้างขวาง ปฏิฏฐาเปตวา ตั้งไว้ อาฌาจกุกำ ยังหลักคำ จุลิกุกำนาม ชื่อว่า

หลักคำน้อย ปยำเค ในเมือเงินยาง โยนเกหิสหสฺเสหิคณภาเรหิวสฺสำสฺสำ ยังชาวเมืองเงิน ยางหื้นำเอามายังเข้าเปือกหล้าพันคานมาถวายทุปีทุกปีคำมีแล ตสฺมา เหดดังอั้น โย

นกา อันว่าชาวเมืองเงินยาง มคุคชหาสีนาม ชื่อว่ามัคคชะหาสีแล ราชธานีนพุพปุรี อัน ว่าพระยาสีชยงไหม่ราชธานี ปวตฺเตตฺถ คือให้เปนไพ ตำ อาณาจักหลักคำอันนั้น ยาวตายำค

ลนารายราชิโน ตราบต่อเท้ารอดพระยาเมืองชยงเคือแลเมืองชะงรายช้าชาย ปุน เมือ พายลุรคำมีแล ตำนิทานวจฺจนำ อันว่าจานิทานอันนั้น กตำ อันอาจานเจ้าห้ากทำ มิคุคปหว ลญชนเยน ด้วยมิคครปหวะลัญชะไน ภุตฺวาสยติตัย

ใบลานหน้าที่ 23

บุรุตฺตเม เปนเมืองอันประเสิอ ปากโต อันลือชายากด สพฺพภุตเร เหนือแผ่นดินทังมวร จนโนจสุริโยยถา เหมือรดังพระจันแลพระสุริยอาทิต อนุสาสติ คำสั่งสอร สกฺกเลชเน ยังตนหล้ามวลแล อิเมเตชนา อันว่าคนหล้า

ฝูงใดไห้น้ำเปนทานฝูงนี้ สพฺเพราชาโน อันเปนท้าวเปนพระยาทังมวร สุรกฺขิตา อันมีคำ สุกขสบายรางเหื่อ ทุกฺขิตา อันมีคำทุกขเวทนารางเหื่อ โหนฺติ คือ เตราชาโห อันว่า ท้าวพระยาหล้า

ฝูงนั้น อสุทสุกฺขิตา อันมีคำสุบ่ล้วรถ้วรเสมิอ โหนฺติ ก็มีด้วยคำปราถนาผาบแพ้ข้าเสิกสัต ถูเมิอได้ไห้น้ำเผิ้งเปนทานแก่พระประเจกเจ้านั้นแล โสกิโรราชา อันว่าพระยาเจิองตน

นั้น กาเรติ คำได้เสวิยยังราสีสมบัด อธมฺเมนวิย เหมิอรดังด้วยอันบ่ประกอบชอบธัม ธมฺมโสโกมหาราชา อันว่าพระยาตนประเสิดชื่ว่าสีธัมมอโสก สมฺมานสุกฺขิโต อันมีสุกขสบาย

ล้วรถ้วรเสมิอ อหุ ก็มี ธมฺมโสโกว อันว่าพระยาสีธัมมอโสก ชิเนติ คำประจนแพ้ สมฺเมนสมเมน ด้วยอันประกอบชอบธัมอันเสมิอดี กมฺมาวเสเสนวิรหิตตฺเท เหดหลีกเว้นจัก กัมมวิบากอันเสดสะหลอ

ใบลานหน้าที่ 24

แล สิทตฺถิจมธุทานํ อันว่ากรียาอันไห้น้ำเผิ้งน้ำมันพันผักกาดแลน้ำเผิ้งเปนทาน เภสชฺชํ อันเปนหว้านยา เสฏฺฐาวนฺนิตํ อันพระพุทธเจ้าองประเสิดหัาเทสนาวัณณนายกยํอว่าดังนี้ โยโยปุคฺคโล อันว่าบุคละผู้ได ทพาติคํ ได้ไห้ ยํยํ ยังน้ำมัน

พันผักกาดและน้ำเผิ้งอันไดไดเปนทาน ยถาลทฺธํ อันสมอันควรแก่อันตนหัาได้ ปุญฺเขตเตสุ แก่นักบวดทลัาฝูงเปนนาบุร วิสเนนเจตสา ด้วยจิดไจอันเหลิมไสดังอั้น ทานํ อันว่ากรียา อันไห้ยัง

ทาน ตสฺสตสา แห่งบุคละผู้นั้น มหาผลํอันเปนผละอันมัา เทเวสุมนุเส สุ้ไนเมิองฟ้าแล เมิองตน อิทํ อันว่ากรียาอันได้เสวิยสุ้ไนเมิองฟ้าแลเมิองตนอันนี้ ผลํ หัาเปนผละ มธุทายสฺส

แห่งบุคลผู้ไห้หันยังน้ำเผิ้งแลน้ำมันพันผักกาดเปนทานแล ปุคฺคโล อันว่าบุคละ วิจาเรตฺวา พิจจารณาดูแล้ว อุภลเยฏฺฐํ ยังประโยชนะ 2 ประกานคืชั่วนี้และชั่วหน้า กิจฺจตํ ยังกิจจ อันตนได้ กทำบุรหี้ทาน นิฏฺ

ฐาเปตวานไห้แล้วบํรมวร คเหคํเพิงว่าได้เถิง อติตตฺถํ ยังผละแห่งเตื่องทานอันล่วงไพ แล้ว ปเวณิยา ด้วยประเวณี อนาคตฺอตฺถํ ยังผละอานิสงสะอันจัมาพายหน้าก็ดี โสปุคฺคโล

อันว่าบุคละผู้นั้น ภุญฺชิ กำได้เสวิย อตฺถปจฺจุปนฺน

ใบลานหน้าที่ 25

ถา เหมือรดังถ้อยคำอันกล่าวว่ากินแล้วแลนอรอยู่นั้นแล ตญฺจะโขนิทานปทำ อันว่าคองแห่งนิทานอันนี้ โสตุกาเมหิ อันนักปราดเจ้าหล้าฝูงมักเพื่อฟัง ญาตพฺพำ คำเพิงแชวดกดหมายรู้ คพฺโภจิโตนเยน ด้วยไนอันพิจิดไนท้องแห่งนิทาน

อันนั้นเทอะ ตาทา ไนกาลยามนั้น กิร ดังได้ยินมานี้ กุลจิโร อันว่าพระยาเจ้องตน ประเสิด สามนฺติ อันประกอบด้วยมนอันดี โอวาเทตฺวา สั่งสอรยังลูทหล้า อยุโยเชตฺวาน ส่งหนีแล้วยังลูทหลัว สยริ

โส กับบริสัด ปาตุรโหสิ คำเกิดผากด สนฺติเก ไนสำนัก เวเทหมหาชสฺส แห่งพระยาหลวงฟ้ารวรอันเปนไหย่ มิถิรายำ ไนเมืองมิถิรานคอร เวเทหรฏฺ

เฐ อันมีไนแหว้รแคว้รเมืองวิเทหราด ปจฺฉิมมหสำคามปริโยสาเน ไนเมื่อแล้วแห่งมหาสงตามอันสุดอันซ้อย เกนมนฺตานุภาเวน ด้วยอานุภาบมน

อันนึ่ง เสยฺยถาปินาฏกาเสกา เมือรดังช่างฟ้อรหล้าฝูงสลาด มหาปนาทฺสหสิตุกามา อันมักเมื่อยังพระยา มหาบนาท ไห้หัว มหาอคฺคิมฺหิปติฏฺฐา อันเข้าไพสู่กองไฟอันไหย่ อคฺคิขนโธจ ไนเมือกองไฟก็ดี

ใบลานหน้าที่ 26

นิพฺพูเต อันมอดเสยแล้วแลมีแลช่างฟ้อรหล้าฝูงนั้น มาลาชาลา อันทัดธงยังคอไม้ นจฺจึสุ คำฟ้อร หสฺสนตฺถาย เพื่อสำแดง สิปฺปิ ยังสดตระสินแก่พระยามหาปะนาทะแล เกจิอาจริยา อันว่าอาจานเจ้าหล้าบางพร่อง อหำสุ

กล่าวว่า สมฺปตฺเตเวเทหลโญ ดังนี้เป็นเค้า ปุพฺพโยเค ในเมื่อบุพพะประโยคย กสมฺปตฺเต อันมาเถิง เวเทหรโญ แก่พระยาวิเทหราด ยทาจ ในกาลยามใดคือ อยุชฺชิเต ในเมื่อบริบูรณ์แห่งสงคราม สติ แลมี ตทา ในกาลยามนั้น อุโภราชา อันว่าพระยาเจ้าทั้ง 2 สมาคนฺตฺวา ประสบพบหันล้ว นิสีทิตฺวา นั่งร่วมอาสนสมาคมยวกัน โภตวาน เสวิยแล้วยังเข้า

ในภาชนะอันคยวกัน สมคฺคา อันพร้อมพยงกัน สขิลมุหาสา อันกล่าวถ้อยคำอันเปนกับด้วยอันรักแพงกัน ทฬฺหามิตฺตสมาธารา อันธรงยังมิตรอันหมั้นแก่นด้วยดีสุชชาจ อันเชื่ออก

เชื่อใจแห่งกัน สกา อันหาคำสังกาบ่ได้ อปิปาเฉหิสาทิสา อันอิ่มเตมเหมือนกัน ราชา นาม ชื่ออันว่าท้าวพระยา พหุมายา อันมีมายาอันมาก หิ มักว่า ยสฺมา เหตุใด ตสฺมา เหตุดังอั้น โสราชา อันว่าพระยาเจ้องตนนั้น อยุโย

ใบลานหน้าที่ 27

เชตฺวา ส่งไพ นิมิตฺตราชํ ยังพระยานิมิต การาเปตฺวา ให้คึกทำ ยุชฺชมายํ ยังมายาอันรบเลว อกริ คึกทำ มิคฺคมายํ ยังมิคมายาคือ ตกมฺมํ อันว่ากำอันนั้น ปากฏ เปนอันปรากด โลกสฺส แก่โลก โหติ ก็มีแล ตโตปฏฺฐา ยังตั้ง

แรกแต่นั้นไพพายหน้า อุโภราชา อันว่าพระยาทั้ง ๕ จิโรราชาจ คือพระยาเจ้องคือ เวเทโห คือพระยาวิเทหราดคือ ปิตฺตาปุตฺโต อันเปนพ่อลูกัน ปิยาม หากอันรักแพกัน เปนอันมา

ปิตฺตาราชา อันว่าพระยาวิเทหราดตนเปนพ่อ อทาสิ - คือ อุปฺปรชฺ ยังอันเปนอุบปราด บุตฺตสฺส แก่พระยาเจ้องตนเปนลู ปุตฺโตปิ แม่นอันว่าพระยาเจ้องตนเปนลู อุปราชา อันเปนอุบปราด

มาสวกญาจ อันว่านางแพงมาดคือ ภริยา อันเปนเมยแห่งพระยาเจ้อง ตโตปริ พายหน้า

แต่นั้น ราชา อันว่าพระยาวิเทหราด สทฺธหิตฺวา เชื่อ มนํ ยังใจแห่งพระยาเจือง ทิสฺวา หัน

สิลคุณํ ยังสิลคุรคํดี อธิกํ ยังอันยิ่งกว่าตนหลัา ปุญฺปญฺญายจ ด้วยบุรแลปัญญาคํดี มนฺติ นาสุรภาเวน ด้วยภาวอันมีมนแลก้าหานคํดี นิยาเทตฺวา มอบให้ ปถวี ยังแผ่นดินทังมวร ปิเยนสุหเชนจ ด้วยอันรักแลเชื่อออกเชื่อ

<u>ใบลานหน้าที่ 28</u>

ใจคํดี ภุญฺชติ คํเสวิยบ้านเมือง ปิตฺตุฏฺฐาเน ในที่อันเปนพ่อ จิโร อันว่าพระยาเจือง ปตฺวา ได้เถิง รชฺชํ ยังอันเสวิยราดบ้านเมือง ราชาธมฺมิโก เปนพระยาตนชอบธำ อโหสิ คํมีแล ปฏฺฐโน อันว่าคำปราถนา สมิฏฺฐิ คํบํรมวร อิติ

ด้วยประกานดังนี้ โสราชา อันว่าพระยาเจืองตนนั้น ปุตฺตานํ ยังลูัทลัา สญฺญาเปตฺวา ให้แขวดกดหมายรู้แล้ว กตฺวา คํกทำ สกฺกลรชฺชํ ยังบ้านเมืองแผ่นดินทังมวร หตถํคตํ ให้ตั้ง

อยู่ในเงิ้มมีแห่งตน เอวํ ด้วยประกานดังนี้ หิ ด้วยมีแท้ สกฺกลราชกิจฺเจ ในเมือง ราดชกิจจสุนิฏฺฐิเต อันแล้วบํรมวร สุนิปุณฺเณ อันบํรมวรด้วยแลมี ราชา อันว่าพระยาเจือง อานหิตฺวา

นํมาจตสฺโสภริยาโย ยังมเหสีทังสี่ตน มํคลกญฺเชฏฺฐกํ คืนางงอมมวรชยงเตือ คํดี ปยา เคกญา คืนางอัวคาแลนางอามคาคํดี ปกฺกนฺตราชกญฺจ คืนางอูแกว

เชื้อเมืองพระกันคํดี สปริวาเรหิ กับด้วยบริวานอันมัา เวเทหํ สู่เมืองวิเทหราดอันเปน เมืองอันประเสิด ตโตตโต แต่เมืองที่นั้นที่นั้น ตากญา อันว่านางหลัาฝูงนั้น ลทฺธา ได้ แล้วยังน้ำมุทธาพิเสกในสำนักผัวรัก

ใบลานหน้าที่ 29

แห่งตน สุขโน อันมีสุยิ่งกว่าเกล้า ทิพฺพสุกฺขํวิยสม ถึเหมือดังประกอบยังสุในชั้นฟ้า ราชาปิ แม่นอันว่าพระยาเจือง ธมฺมิโก อันประกอบชอบธำ เวทโห เสวิยเมืองวิเทหราด ปากโฏ อันรีชาปรากด โล

เก ในโลก สิยา คำเพิงมีแล สพฺเพรฐา อันว่าท้าวพระยาทลัาในบ้านเมืองทังมวร อณยิสุ คำนำเอามาถวาย ปณฺณากาเร ยังบัณฌกานทลัา วสฺเสวสฺเส ทุปีทุปี ราชาปิ แม่นอันว่าพระยา

ปตฺติฏฺฐาเปตฺถิ คำยังตนให้ไพตั้งไว้ยังหลักตำน้อย ปยาคีรฏฺเฐ ในเมืองเงินยาง โสตฺถิ ฌา ด้วยวุทธิสวสสดี เต อันว่าชาวเมืองเงินยางทลัาฝูงนั้น อนยฺยุํ คำนำมาถวายยังเช้าทล้า

พันถาน เตน เหตดังอั้น โยณกา อันว่าชาวเมืองเงินยางทลัา มคฺคธทาสีตินามฺมกา รยก ชื่ว่ามัคคธทาสีมีแล อยํกิรปุพฺพบเยโคกิร ดังได้ยินมานี้ อยํปุพฺพบโยโค

อันว่าผละบุรเมือก่อรอันนี้ราชาทินฺพํ แห่งบุคละทล้าหมายมีพระยาเจืองเปนต้น ลบริสํ กับทังบริวาน ปณฺฑิเตน อันนักปราด เวทิตพฺโพ คำเพิงรู้เทิอะ เอกสฺมึกาเล ยังมีในกาลอัน 1 สมฺพุทฺเธ ในเมือสัพพัณญูเจ้าแห่งเรา

ใบลานหน้าที่ 30

อนปเน อันไพเกิดมาเปนพระแลมีดั่งอั้น โสกิรราชา อันว่าพระยาเจืองตนนั้น สามิโก อันได้เปนเจ้าเปนไหย่ เอกกุลสฺส แห่งกระกุรอัน 1 เอกสฺมึมธุรคาเม ในบ้านอัน 1 ชื่ว่ามธุระคาม ตสฺมึเวเทหารฏฺเฐ ใน

เมืองวิเทหราดอันนั้น อุตฺตปญฺจนคเร ชื่ว่าเมืองอุตตละปัญจนคอร กุลปุตฺตาจ อันว่า

ลูักระกุรทลัา พหโว อันมัา สพฺเพเตกุลา อันว่ากระกุรทลัามวรฝูงนั้น เอกพนฺท

อันเปนเผ้าพันวงสาอันดยวกันหั้นแล อถตทา ในกาลยามนั้น เอกทิวสฺสํ ยังมีในวัน 1 ชนา อันว่าชาวบ้านทลัา ปวิสิตฺวา เข้าไพ หรญํ สู่บ้านไหย่ชะไพรหนา มธุปปพฺพต ปาเท ในที่

ไก้ตินดอยชื่ว่ามธุปัพพต เกจิกรณิเยน ด้วยกิจจอันไดอัน 1 อันตนหากเพิงกทำ คาหาเปตฺวา จิ่งถือเอามธุลถึ ยังรวงเผิ้ง อเนลกํ อันหาแม่หวงแหนบํได้ เอกสฺมึ

เยวถานมฺหิ ในที่บอร 1 สิ่งดยว กรณิเย ในเมิอกิจจอันเพิงกทำ เวฬุมฺเภหิ ด้วยไม้ไผ่ไม้กวงทลัา นิตถิเต อันแล้วบํรมวแลมีดังนั้นแลชาวบ้านทลัาฝูงนั้น นิกฺขิมิตฺวา จิ่ง อัอมา พหรญา จัาป่าไหย่ไพรหนา อนุปตฺ

<u>ใบลานหน้าที่ 31</u>

ตา อันไพอดจอดเถิง มคนฺตเร ในป่ากลางหนทางหั้นแล ตทาปิ แม่นในกาลปางนั้น เอโกปจฺเจกสมฺพุทฺโธ อันว่าพระปัจเจกเจ้าอง 1 สยภูธิโร อันรู้กยดหน่ายแต่บาบอันตัดสา รู้ (ตรัสรู้)ด้วยตน วิสุทฺโธ อันบํริสุด สิลสํ

วตฺโต อันมีสินหัารักสาดี มหาขิณาสาโว อันเปนอรหันตาองประเสิด เสตฺโถ อันเปน แก่ สมาปฏิสุกุสฺสโล อันสลาดในสัมมาบัด สมาปุตฺติสมปนโน อันเข้ายังสัมมา

บัด วุฏฺธิโต อันตั้งอยู่ สมาปตฺติยา ในสมาบัด วุตโถสิ คํจิ่งอัอ สตฺตเพทิวสปฺปเต ในวันอันถวร 7 อัอมารอดมาเถิงก็มีแล โสปจฺเจกพุทฺโธ อันว่าพระปัจเจกเจ้าองนั้น อ

วชิ คํล่ำเลงดู ทิพฺเพนพุทฺธจกฺขุน ด้วยตาทิบอันประเสิดว่าดังนี้ สํคหํกาตุํ อันว่ากรียา อันคูไพกทำสังคหเมตตา มหาปุริสานํ แก่ผู้ชายทลัาอันมัา ยนุนวตฺตติ คํ

จิ่งควรแล โสปจฺเจกพุทฺโธ อันว่าพระปัจเจกองนั้น อิริยาบถสมฺปนฺนํ อันประกอบด้วยอิริยาบดอันดี สตฺถิวสกฺกมหาเถโรวิย เหมือรดังมหาเถรเจ้าอันได้หก 10 วัสสา สกฺกลชนปสฺสาทํ อันไหบัง

ใบลานหน้าที่ 32

เกิดคำเหลือมไสแก่หมู่คนทังมวร คตฺวาจึ่งสะหยองหองมา คนฺหมาธนโต แต่ดอยคันธมาธน มพฺพตอจฺฉาลสำฆาฏมตฺตเมตฺตเมว มีประหมานลัดมือยว ปาตุรโหสิ คำไพตั้งอยู่ ปุรโตแต่ที่สองหน้า

แห่งชาวบ้านหลำฝูงนั้นแล เตกุลา อันว่าชาวบ้านหลำฝูงนั้น ทิสฺวาน คันว่าหันแล้ว ปจฺเจกสมฺพุทฺธ ยังพระปัจเจกเจ้า อิทิมนฺตำ อันมีอิทธิริทธิ ยสฺสสินำ อัน

มียดมีสัก ปสิทสฺสีสุ คำเหลือมไส อิตโร เชตฺโถ อันว่าชายกวานบ้านผู้เปนแก่ เตสำ กว่าคนหลำฝูงนั้น มนฺเตสิ คำต้านจารจา กุลปุตฺตเก ซึ่งคนหลำว่าดังนี้ อิเมมยำ อันว่าเรา

ทังหลายฝูงนี้ วิกิณิสฺสาม คำขายเอา มุรำ ยังคำ เตสำ แห่งน้ำเผิ้งหลำฝูงนั้น มยำ อันว่าเราหลำ ชิวิสาม คำจัล้ยงชีวิต กติปาหำ สัยง 2 วัน 3 วัน ทานำ อันว่ากรียาอันให้ตสฺสยัง

น้ำเผิ้งอันนั้นเปนทาน บุญญมหปฺผลำ อันเปนผละอานิสงสะบุรอันมัา ชาตีสุ สัยงชาดหลำ อนปฺปกปฺเปสุ ในกับหลำอันนับบ่ได้ เตมยำ อันว่าเราหลำฝูงนั้น ทสฺสยิสสม คำจ่ได้หันสุกฺขำ ยังคำสุกขสบาย

ใบลานหน้าที่ 33

โลเก ในโลกแล โภนฺโต ดูราชาวเร้าหลำ หรำ อันสมอันควร โมทา เพื่อภิรมชมชื่นยินดี อิทานิ ในกาลบัดนี้เทอะ มโน อันว่าจิตใจ เม แห่งเรา รมฺมติ คำภิรมชมชื่นยินดี ทาเน ในอันหยังน้ำเผิ้งทานแล โสปจฺเจกพุทฺ

โธ อันว่าพระปัจเจกเจ้าองนั้น อตฺถิ คำมี เยนฉเนนในสถานที่ใด เตกุรา ชาวบ้านหลำฝูงนั้น มธุมาทาย ถึเอายังน้ำเผิ้งแล้ว อุปฺปลำมีสุ คำเข้าไพ เตเนวถาเน

ในสถานที่นั้นสิ่งดยว เตกุรา อันว่าชาวบ้านทลัาฝูงนั้น อาหํสุ คํกล่าวว่าดังนี้ ภนฺเต ฝูงข้าไหว้พระเปนเจ้า ปติคณฺหา คํจุ่งถือรับเอา อนุกปฺปาย เพิออินดูขูณณา อมฺเห ยัง ผู้ข้า

ทล้าเทิอะ ปจฺเจกพุทฺโธ อันว่าพระปัจเจกเจ้า อุปปนาเมติ คํน้อมไพ ปตฺตํ ยังบาดรับเอา มธุโว ยังน้ำเผิ้งทลัาแล เชตฺถโก อันว่าชายผู้เปนแก่ วนฺทิตฺวา ไหว้แล้วทตฺวา คํให้ ลิขิปฺปาปิย

ถัอไส่แล้ว มธุํ ยังน้ำเผิ้ง ปตฺเต ในบาด ทตฺวานา ไห้ล้ว สกฺกจฺจํปสเนนจ ด้วยจิดใจอันเหลิอมไสแลข่มรบยำแยงกริ คํจิ่งกทำ บถนํ ยังคำปราถนา อิมิมธุทาเนน ด้วยอันหี้น้ำเผิ้งเปนทานว่าดังนี้ อหํ อันว่าผู้ข้า สปุริโส

ใบลานหน้าที่ 34

สญาติโก กับทังบริวานกับทังญาตติพี่น้องเผ่าพงวงสา ชาโต อันเกิดมา ยตฺถยตฺถภเว ในภวสงสานชาดได ชาติโก ขอหี้ได้ไพเกิด ขตฺติยวํเสสุ ในวงสาอันเปนท้าวพระยา

มหากระสัด อปฺปโฐฏฺ อันอย่าให้ผอรไห้ชั่ว มาติโตจปิติโตจ แต่ปักขกำแมก็ดีกำพ่อก็ดี ชาติวาเทน ด้วยอันกล่าว จาหา ยังเชิอชาด อคฺโค อันไห้เปน

ผู้ประเสิด อปฺปฏิปุคฺคโล อันอย่าไห้มีบุคคลผู้ผผบ อิสิริเยนยสฺเสนจด้วยอันเปนเจ้าเปนไหย่แลยดสักบริวาน สมฺปติทายาโพ ขอไห้ได้สืบแนนแทนสรี

สมบัดบ้านเมือง ภวามิ คํจุ่งมีคํข้าเทิอะ บถน ในเมิอคำมักคำปราถนา เตน อันชายผู้เปนแก่นั้น ภทนฺเต หัากล่าวแลมี มธุ อันว่าน้ำเผิ้ง สมุคจฺฉติ คํลงอัอ ปฏิยาจัา

ปัาบาด อธิถาเนน ด้วยคำสัจจอธิถาน พุทฺธสฺส แห่งพระปัจเจกแล เชตถโก อันว่าชายผู้แก่ ภิโญโสจิตฺตปสฺสาโพ อันมีจิดใจอันเหลิอมไสด้วยอันมัา อหา กล่าวว่าดังนี้ ภนฺเต ข้าไหว้พระเปนเจ้า มทุ

ใบลาหน้าที่ 35

อันว่าน้ำเผิ้ง อภิภว คํตอบแพร วฏิยา ยังขอบบาด ยถา มีด้วยประกานสันได อหํ อันว่าผู้ข้า อนุภาโว ขํอหี้มีอิ ทธิริธีอนุภาบผาบแพ้ สพฺพปตฺติยา ยังข้าเสิกสัตถูทังมวร ตถา ด้วยประกานดังอั้นคํข้าเทิอะ สมฺพุทฺ

โธ อันว่าพระปัจเจกเจ้า อนุโมทิถ คํอนุโมทนาธัมมเทสนาว่าดังนี้ อิสิตํปตฺถิตํ อันว่าคำมักคำปราถนา ตุยฺหํแห่งท่าน สมิชฺชตุ คํจุ่งแล้วบํรมวรแก่ท่าน ชิปฺปํเอว ทยวพลัร

สิ่งดยวเทิอะ สพฺเพสํกปฺปา อันว่าบุรสมพรานทลัามวร ปุเรนฺตุ คํพ่ำเพงเตมแก่ท่าน จนฺโพปญฺญรโสยถา เหมิอรดังพระจันอันพำเพงเตมในอากาดด้วยโอภาดรัสมีนั้นเทิอะ อิสิตํปตฺ

ถิตํ อันว่าคำมักคำปราถนา ตุยฺหํ แห่งท่าน สมิชตุ คํจุ่งแล้วบํรมวรแก่ท่าน ชิปฺปํเอว ทยวพลัรสิ่งดยวเทิอะ สพฺเพสํกปฺปา อันว่าโพธิสมพานทลัามวร ปุเรนฺตุ คํจุ่งมีให้

แล้วดังใจมัก มณิโชติรโสยถา เหมิอรดังแก้วมณีโชดอันให้แล้วประโยดแก่พระยาจักนั้นเทิอะ ตทา ในกาลยามนั้น โสสมฺมาสมฺพุทฺโธ อันว่าพระปัจเจกเจ้าองนั้น ปตฺตมาพายา จุ่งถึเอายังบาด มุนิโนคเน ในกาลเมิอ

ใบลานหน้าที่ 36

แล้วธัมมเทสนา นภมุคฺคตฺวาน จิ่งซะหยองหองไพสู่อากาด อิทิยา ด้วยอิทธิริทธี ทายเก ในเมิอทายยก ปสนฺตเสว อันยกผงหำเลงดูสิ่งดยวแล้วมี ปจฺเจกพุทฺโธ อันพระ ปัจเจกเจ้าตนนั้น โสภมาโน อันรุ่งเริงงาม เหมหํสาวิย เหมิอร

ดังราชหงคำ ปายาสิ คํจิ่งเข้าไพ คนฺธามาทเน สู่ดอยคันธามาทนะปัพพต สพฺเพปจฺเจกพุทฺโธ อันว่าพระปัจเจกเจ้าทลัามวร สนิปติสุํ คํประสุมชุมนุมกัน ภุญฺชโร เพิงสันยังน้ำเผิ้งหั้น

แลต์โตตทา ไนกาลยามนั้น เตกุรา อันว่าชาวบ้านหลัาฝูงนั้น คตฺวาน จิ่งหนีเมือ อนุปฺ ปตฺตา อันเมือรอดจอดเถิง มชฺฌามฺ ยังบ้านมชฺฌามอันเปนที่อยู่แห่งตน มชฺฌยีสุ คำต้าน จา ภริยาโย

เซิ่งเมยหลัาก็ดี ญาตโว เซิ่งเผ่าพันวงสา หลัาก็ดี บฏิวิเสจ เซิ่งตนหลัาฝูงอยู่ไกไข ถัดก็ดี ทุรมฺหิ เซิ่งตนหลัาฝูงอยู่ไกลก็ดี อนุโมทาย เพือชมชื่นยินดีเหลือมไสว่าดังนี้

อยฺยิเร ดูราปู่ยาตานายหลัา สเขดูราสหายหลัา อโห ดังเราจัรำเพิงดูนี้ มยำ อันว่าฝูงเข้าหลัา คตา คำไพ พหรณฺ สูป่าไหย่ไพหนา อชฺช ไนวันนี้ ปสิตฺวา เหน มชฺฌ ยังรวงเผิ้ง อาทาย จิ่งถือเอา เวรุมเภหิ กับด้วย

ใบลานหน้าที่ 37

ไม้ไผ่ไม้กวงหลัา อาคนฺตวาน จิ่งทาวคืนมาสมฺมาคม ได้ประสบพบพอ อยฺยปจฺเจกสมฺพุทฺ ธวิมลำ ยังพระปัจเจกเจ้าตน 1 อันรุ่งเรืองชะเทืองงาม ธิรำ อันเปนนักปราด มคฺคนฺตเร ไนท่ากลางหนทาง วต ด้วยแท้แล ต

ทาปิ แม่นไนกาลปางนั้น มยำ อันว่าฝูงข้าหลัา มนุสฺสนจีตฺตา อันมีจิตไจอันเหลือมไส อปฺปาเปตฺวา ได้ปุ๊ะ(ปลูก)ไว้ พิชฺชำ ยังพืชะ คืบุร ญาตโยปฺญเช อันเปนญาตติพี่น้อง อนุ

โมทถ คำจุ่งอนุโมทนาเอาเฮือะ สพฺเพเตชนา อันว่าคนหลัามวรฝูงนั้น สมคฺคาโมทา อัน ภิรมชมชื่นยินดีพร้อมพยงกัน อญมญฺปิยวาทา อันกล่าวถ้อยคำเปนที่รักเซิ่งกัน 2 ชิ

วิตฺโต อันล้ยงชีวิต สกฺกกมฺเมน ด้วยกิจจกำแห่งตน ถตฺวา ตั้งอยู่ ยาวโตยุกำ ตราบ ต่อเท้า อายุหาปริโยสาเน เมือแล้วอายุ ปุรยีสุ คำได้เมือเกิด สคฺเคเวเร

ไนสวัรคะเทวโลกอันเปนที่หายยังคำโสกเส้า กาเตชนา อันว่าคนหลัาฝูงนั้น ถตฺวาน ตั้งอยู่จิรกาลาคา สัยงกาลอันเหิงหานเมินนาน ทิพฺพสุกฺขสมปฺปิตถา อันได้เสวิยสุอันเปน

ทิบ พุทฺเธ ไนเมิอสัพพัญญูเจ้า อมฺหากำ แห่ง

ใบลานหน้าที่ 38

เราหลำ อุปปเน อันเกิดมาเปนไพร่ไนโลกนี้ ธรมาเนจ อันธรงยังชันธะ ปญฺจจตฺตา ฬิสวสฺสา นี้สัยงว่าได้ 45 วัสสา เวเนเย ยังเวไนสัตหลำ จตุวสฺสติอสำเขยฺโยอันได้ 4 อสงไขตัว โคทยน

เต อันไห้ได้เถิง ปรมำสุกฺขำ ยังนิพฺพานนะสุ้อันล้ำยิ่ง นิพฺพุตฺเต จิ่งนิพานไพแลมีดังนั้น โสมหาวิโร อันว่าสัพพัญญูเจ้าเราองนั้น ถเปสิ คำตั้งไว้ ยำสาสนำ ยังสาคสนา ปญฺจวสฺ สสหสฺสา นี้สัยงว่าได้ 5 พันวัสสา สำคหำตุำเพิอโผด สตฺเต ยังสัตหลำ สฏฺฐิญจสหโก ฏิโยปาณานิสหสฺสานิ อันได้ 6 ล้านโกดป่ายแสนตัวปันนะสัตหุ้ไนวัตตะสง

สาน พุทธวจฺจนำ อันว่าคำสอรแห่งสัพพัญญูเจ้า ปวตฺเตตฺถ คำเปนไพ ตสฺมึสาสเน ไนสาด สนาอันนั้น จุฬฺปพฺพตราเช ไนเมิอพระยาจุฬปัพพัตตราชี พระยาจอม กาเรนฺเต อันเสวิย /ด รชฺ

ชำสุกฺขำ ยังอันเปนพระยาแลมี ยทา ไนกาลยามได ตถา ไนกาลยามนั้น โสมทฺทายโก อันชายผู้หี้ยังน้ำเผิ้งเปนทานนั้น ปญฺญสตฺตโว อันเปนบุคละผู้มี บุรสมาน จวิตฺวา คาดแล้ว เทวโลกมฺหา จ้าสวัรคะเทวโลก

ใบลานหน้าที่ 39

อันเปนที่หายคำโสก เส้าโสกา นิพฺพตฺติ. คำได้ลงมาเกิด เทวีคมเภ ไนท้องแห่งนางราชเทวี ตสฺสรโญ แห่งพระยาจุฬละปัพพะตราคตนนั้น กุลาณี อันว่าคนหล้าปริสา อันเปนบริวาน ตสฺส แห่งชายผู้หี้นำ

เผิ้งเปนทาน นิพฺพตฺตา อันได้ลงมาเกิด ราชกุเร สู่ไนกระกุรกระสัตหลำ ชิรายำ ไนเมือง

ชิรนครคือว่าเมืองนครก็ดี มัลลรฏเฐ ในเมืองมังกละนครคือว่าเมืองชยง เตือก็ดี

ปยาคนครเร ในเมืองปะยาคะอครคือว่าเมืองเงินยางก็ดี สุเภ อันยังชาง ตสฺสตานานิ สนฺเทน ด้วยผละอานิสงแห่งอันหื้น้ำเผื่งเปนฺทานอันนั้นแล โสกุมฺมาโร อันว่า

กุมมานอันเปนลูแห่งพระยาจุฬปัพพัตตะราด กุลกิโลติวหโย อันมีชื่ว่าท้าวเจือง ชาตตฺตา เหตเกิดมา มิคฺคสีลมาเส ในเดินจยง เวยฺยปตฺโต อันเถิงเชิ่งอันชื้นไหย่ไส

สุงมาด้วย อันลำดับปี่ เดิน โสรสฺสวสฺเหสิโก อันไหย่มาได้สิบหกปี ปิตุสสนฺติกสิปฺปุคโห อันรยนเอายังสาดตระสินในสำนักแห่งพระยาองพ่อ อการยิ คไดตั้งอยู่ อุปปราเช ไนอันเปนอุปปราด แสนเมืองแล

ใบลานหน้าที่ 40

ตโต ถัดนั้น โสยุวราชาจ อันว่าฮุบปราดแสนเมืองผู้นั้น กาเรสิ คได้เสวิย รชฺชำ ยังราชสรีสมบัด รชิเฏปุเร ในเมืองเงินยาง ตโต ถัดนั้น โสรชฺชภูมี อันว่าพระยาเจืององนั้นคันว่าได้เปนเจ้าเมืองเงินย้างแล้ว อการ

ยิ คไพเสวิย รชฺชำ ยังราสีสมบัด ปกฺกนฺตนครเร ในเมืองประกัน โสราชา อันว่าพระยาเจืองผู้นั้น ปุนครฺวานจิ่งซ้ำคืนมา ปาสาทำ สู่ผาสาด ปยาครชเฏ ไนเมืองเงินยาง สุเภ

อันดีหั้นแล สพฺพาตาภริยากญา อันว่านางหล้ามวรยูงนั้นเปนมเหสีราชเทวีทังมวรนั้น มางคลหายาทกปฺปนา คือนางงอมมวรผู้ 1 อันเปนเชื้อเมืองชยงเตือ ปกฺกนฺตทายาชามกิชฺชา

ลาคืออูแก้วอันเปนลูพระยาประกัน ปยางฺคทายาหาภคฺคินโยผุสฺสติจอุรจฺฉทา คือนางอามฅาแล นางอัวอันเปนพี่น้องกันอันเปนลูลุงเชื้ออันเปนพระยาเมืองเงินยาง ตโตต

ทา ไนกาลยามนั้น โสกิโรราชา อันว่าพระยาเจืองผู้นั้น เวเทหราชา อันพระยาวิทธิหราด เตยฺยภพฺพนาโถ อันเปนไหย่แลเปนที่จั้งที่เพิ่งแก่เมืองทัง 3 ถิโต อันตั้งอยู่

มิถิรายำ ไนปรางคะผาสาดอันตั้งอยู่กางเมือง

ใบลานหน้าที่ 41

ยังผละอานิสงสะปรัจจุบันทันต่อหน้าบัดนี้แล เทวา อันว่าเทวบุคเทวดาทลา ปสฺสนฺติ คำสักเสินยกย่อ เสสำปุคฺคลานำ ยังบุคคลหลำฝูงหื้ทานกทำบุรนั้น อสฺมีโลเกปลมุหิจ ไนโลก ชั่วหน้าคำมีแล หิ ด้วยมี

แท้ โสปุคฺคโล อันว่าบุคคลผู้นั้น กโลติ คำทำยังบุร สุกรำ อันไห้กทำงายอย่าไห้ช้าไห้นานเหิอะ กุลกิโรราชมหานิทานิ อันว่ากรียาอันจายังมหานิทานแห่ง

พระยาเจิอง นิฏฺฐิตำ คำสมเรสสะเดษลัวบำรมวร อิติ ด้วยประกานดังกล่าวมานี้แลช้าแต้มธัมมผู้นี้ข้าขอบุรจิ่มเหิอะช้าแต้มบำช้างแล

ทุเจ้าเหิย นิจำชุวำชุวำ แก่ข้าเหิอะจุลสกลาชไดพัน 1256 ตัวปลีกายสง้าแลเจ้าเหิย

%%%%%%%%%%%%